DRUHÉ, UPRAVENÉ VYDANIE

HODINY UMUČENIA NÁŠHO PÁNA JEŽIŠA KRISTA

VO VIDENIACH

Luisy Piccarrety

ZACHEJ.sk

HODINY UMUČENIA NÁŠHO PÁNA JEŽIŠA KRISTA

HODINY UMUČENIA NÁŠHO PÁNA JEŽIŠA KRISTA

VO VIDENIACH

Luisy Piccarrety

ZACHEJ.sk

Z talianskeho originálu:
Riflessioni ed applicazioni sulle ore della Passione di Nostro Signore Gesú Cristo della Serva di Dio Luisa Piccarreta

Vydal © Zachej.sk, 2025
Preklad © Martin Csontos
Grafika © bookwork.sk
Jazyková korektúra: Zuzana Hašková

ISBN 978-80-8211-769-4

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Predhovor

Knihu *Hodiny umučenia nášho Pána Ježiša Krista* napísala Luisa Piccarreta, „malá dcéra Božej vôle", okolo roku 1914 na žiadosť vtedajšej duchovnej autority, dnes už svätého Hanibala Máriu di Francia, ktorý bol jej duchovným vodcom. Tento krátky úvod je do veľkej miery prevzatý z predhovoru k štvrtému vydaniu knihy, ktorého autorom je sám Hanibal Mária di Francia.

Luisa mala sedemnásť rokov (tak uvádza v tridsaťšesťzväzkovom diele, ktoré spísala v poslušnosti svojmu spovedníkovi), keď ju v posledný deň Vianočnej novény, ku ktorej ju pozval Ježiš, prekvapil mimoriadne živou skúsenosťou obdivuhodných tajomstiev svojej lásky. Povedal jej:

„Dcéra znovuzrodená mojou láskou, povstaň, pozdvihni sa k životu mojej milosti a mojej lásky. Vo všetkom sa mi podvoľ, a ako si mi robila spoločnosť deväť dní, keď si rozjímala o nadmiere mojej lásky v novéne k môjmu narodeniu (známej ako Vianočná novéna), tak pokračuj a konaj dvadsaťštyri rozjímaní o mojom umučení a smrti na kríži tak, že si ich rozdelíš na dvadsaťštyri hodín dňa. Uvidíš v nich ďalšiu, ešte vznešenejšiu štedrosť mojej lásky a budeš mi tak neustálou

úľavou v bolestných útrapách, ktoré mi spôsobujú nevďační ľudia. V živote si zo všetkého najviac zamiluješ môj pohreb, aby si v smrti dostala najlepší podiel na mojej sláve."

Asi po tridsiatich rokoch, počas ktorých Luisa prežívala *Hodiny umučenia* intenzívne deň čo deň, svätý Hanibal Mária di Francia, ktorý sa dozvedel o jej pobožnosti a bol Cirkvou poverený vo veci jej spisov, Luise pod poslušnosťou prikázal, aby *Hodiny* zaznamenala.

Takto boli položené základy diela *Hodiny umučenia nášho Pána Ježiša Krista* predtým, než ho svätý Hanibal Mária di Francia uverejnil po prvýkrát. Nasledovalo sedem ďalších vydaní: päť v taliančine a dve v nemčine, vždy s príslušným cirkevným schválením, ale kniha vyšla aj v španielčine, angličtine a mnohých ďalších jazykoch.

Keď Luisa dopísala *Hodiny umučenia*, priložila k nim list a odovzdala svätému Hanibalovi, ktorý ho zaradil do predhovoru vydávanej knihy. Vďaka tomuto listu spoznávame, aké má Ježiš zaľúbenie v duši a aké dobrodenia duša dostáva: keď sa denne modlí *Hodiny umučenia*, je to pre ňu, ako keď človek požíva chlieb nevyhnutný pre život.

List, ktorý Luisa predložila svätému pátrovi di Francia, znie:

„Konečne Vám posielam rukopis *Hodín umučenia nášho Pána Ježiša Krista* – všetko nech je na jeho slávu. Prikladám ešte jednu stranu, ktorá obsahuje účinky a prekrásne Ježišove prisľúbenia pre každého, kto koná tieto *Hodiny umučenia*.

Ak človek, ktorý nad nimi rozjíma, je hriešnik, verím, že sa obráti. Ak je nedokonalý, stane sa dokonalým. Ak je svätý, stane sa ešte viac svätým. Ak je pokúšaný, dosiahne víťazstvo. Ak trpí, nájde v *Hodinách* silu, liek a útechu. Ak je jeho

duša slabá a úbohá, dostane duchovný pokrm a zrkadlo, do ktorého sa bude stále pozerať, aby sa skrášlila a pripodobnila Ježišovi, nášmu vzoru.

Pán Ježiš zažíva veľké potešenie pri našom rozjímaní nad *Hodinami*. Rád by videl v každom meste a dedine aspoň jednu knihu, nad ktorou by sa rozjímanie konalo. Potom by išlo o zadosťučinenia, v ktorých Ježiš akoby počul opakovanie svojho vlastného hlasu a svojich modlitieb, ktoré vzdával svojmu Otcovi počas dvadsiatich štyroch hodín svojho bolestného umučenia. A keby sa v každom meste a dedine podujalo na ne aspoň niekoľko duší, Ježiš mi, zdá sa, dáva poznať, že Božia spravodlivosť by čiastočne bola uspokojená a čiastočne by boli zadržané a akoby zmiernené jeho tresty v týchto smutných časoch utrpenia a krviprelievania.

Dôstojný otče, naliehajte na všetkých a tak pokračujte v skromnom diele, ktoré mi dal vykonať môj Ježiš hoden všetkej lásky.

Chcem vám povedať, že cieľom *Hodín umučenia* nie je ani tak vyrozprávať príbeh umučenia, keďže existuje mnoho kníh, ktoré sa zaoberajú touto zbožnou témou, a nebolo by potrebné vytvárať ďalšiu. Ich cieľom je skôr konať zadosťučinenie, spájajúc rôzne časti umučenia nášho Pána s rozmanitosťou toľkých jeho urážok, a spolu s Ježišom prinášať dôstojnú náhradu, čím by sa vyrovnávalo všetko, čo mu všetci ľudia dlhujú. Z toho vyplývajú aj rôzne spôsoby zadosťučinenia, ktoré sa objavujú v *Hodinách*: niekde duša trpiacemu Ježišovi dobrorečí, inde mu prejavuje súcit, vzdáva mu chválu, utešuje ho, niekde vynahradzuje alebo ho prosí a žiada.

Preto ponechávam na Vás, dôstojný otče, aby ste v rámci predhovoru dali na známosť, na čo je určený tento spis."

A tak vytvárajme v každom meste, obci, národe čo najviac večeradiel, v ktorých by sme prežívali dvadsaťštyri hodín Pánovho umučenia a rozjímali o ňom. Nech čo najviac živých hodín sa verne vtláča do hodín každého dňa, aby sme Ježišovi robili spoločnosť svojou láskou, svojím zadosťučinením a svojou vďačnosťou, pretože nie je milovaný tak, ako si zasluhuje. Ba jeho vlastné deti ho urážajú a znovu ho vo svojich srdciach ukrižujú, keď zatvárajú dvere pred milosťou a pred Božou vôľou.

Keď duchovný vodca Luisy svätý páter Hanibal Mária di Francia predstavoval kapitolu ukrižovania Svätému Otcovi Piovi X., pápež ho prerušil slovami: „Otče, táto kniha by sa mala čítať na kolenách, lebo je to Ježiš Kristus, kto v nej hovorí."

(Predhovor je prevzatý z prvého českého vydania knihy *Hodiny utrpení našeho Pána Ježíše Krista*, Matice cyrilometodějská, 2010, český preklad P. Filip M. A. Stajner, na základe povolenia.)

Hodnota a účinky *Hodín umučenia nášho Pána Ježiša Krista*

Svätý Hanibal: „Na strane, o ktorej autorka *Hodín umučenia* hovorí na začiatku svojho listu, ktorý citujeme, sa nachádza, čo jej Pán povedal a o čom sa tu ďalej píše."

Nasledujúci výber z Luisiných spisov obsahuje pasáže, ktoré sú uvedené v liste, a niektoré ďalšie, ktoré boli napísané neskôr.

5. júna 1905, zväzok 6

KRÍŽE SÚ KRSTNÝMI PRAMEŇMI

Dnes ráno mi po príchode povedal požehnaný Ježiš: „Dcéra moja, kríže, umŕtvovania sú ako početné krstné pramene a každý kríž, ktorý je preniknutý myšlienkou na moje utrpenie, stráca polovicu svojej horkosti a jeho váha sa zmenšuje o polovicu."

Pokračovala som v konaní istých adorácií a pokání vo svojom vnútri a on sa vrátil a dodal: „Či nie je mojou úte-

chou, keď vidím, ako sa v tebe obnovuje, čo moja ľudská prirodzenosť urobila pred mnohými storočiami? V skutočnosti všetko, čo som určil, aby každá duša robila, sa už predtým robilo v mojej ľudskej prirodzenosti, a ak je duša v súlade so mnou, potom to, čo som pre ňu urobil ja, urobí znova ona v sebe; ak však nie je, zostáva to vykonané len vo mne a ja cítim nevýslovnú trpkosť."

~

9. novembra 1906, zväzok 7

ÚČINKY NEPRETRŽITEJ MEDITÁCIE UMUČENIA

Keď som sa ocitla vo svojom zvyčajnom stave, premýšľala som o umučení nášho Pána, a kým som tak robila, prišiel on a hovoril: „Dcéra moja, kto neustále rozjíma o mojom umučení a pociťuje pritom smútok a súcit so mnou, potešuje ma tak veľmi, že sa cítim, akoby som bol utešovaný za všetko, čo som vytrpel počas svojho umučenia. Duša, ktorá o ňom neustále rozjíma, prichádza ku mne, aby mi poskytla pokrm, nepretržitú potravu, a v nej je mnoho rôznych korenín a chutí, ktoré vytvárajú rôzne účinky. Ak mi teda v priebehu môjho umučenia dali povrazy a reťaze, aby ma zviazali, duša ma uvoľní a dáva mi slobodu za tých, čo mnou pohŕdali, pľuli na mňa a zneuctili ma; ona si ma váži, očisťuje ma od ich pľuvancov a ctí si ma. Oni ma vyzliekli a zbičovali; ona ma uzdravuje a oblieka. Korunovali ma tŕním, zaobchádzali so mnou ako s kráľom posmechu, žlčou mi rozhorčovali ústa a ukrižovali ma; duša rozjímajúca o všetkých mojich bolestiach ma korunuje slávou a uctieva ma ako svojho kráľa, napĺňa moje ústa sladkosťou a dáva mi najchutnejší

pokrm, ktorým je spomienka na moje vlastné skutky. Keď ma sníma z kríža, ja ožívam v jej srdci. A zakaždým, keď tak učiní, jej ako odmenu dávam nový život milosti, takže ona je mojím pokrmom a ja sa stávam jej neustálym pokrmom. Čo ma teda najviac teší, je nepretržité rozjímanie o mojom umučení."

24. marca 1913, zväzok 11

NEUSTÁLE PREMÝŠĽANIE O JEHO UMUČENÍ

... Dodávam, že som myslela na sladkú Matku, keď mi Ježiš povedal: „Dcéra moja, myšlienka na moje umučenie nikdy neopustila moju drahú Mamičku, a keď ju opakovala, celá sa naplnila mnou, úplne. Nič iné sa nedeje ani s dušou: opakovaním toho, čo som trpel, sa napĺňa mnou."

10. apríla 1913, zväzok 11

ODMENA PRE TÝCH, KTORÍ KONAJÚ HODINY UMUČENIA

Dnes ráno prišiel môj vždy milý Ježiš a objímajúc moje srdce mi vravel: „Dcéra moja, duša, ktorá myslí na moje umučenie, tvorí vo svojom srdci prameň, a čím viac naň myslí, tým sa prameň stáva väčší. A ako voda, ktorá vyviera, je vodou spoločnou pre všetkých, rovnako aj prameň môjho umučenia, ktorý vzniká v jej srdci, slúži na dobro duše, na moju slávu a na dobro všetkých stvorení."

Ja: „Povedz mi, moje dobro, čo dáš ako odmenu tým, ktorí budú konať *Hodiny umučenia*, ako si ich naučil mňa?“ On: „*Hodiny* nebudem považovať za vaše skutky, ale za skutky mnou vykonané a dám vám svoje vlastné zásluhy, akoby som ich ja trpel v akte umučenia. Tak vám dám dosiahnuť rovnaké účinky podľa disponovanosti duše, ešte kým sú na zemi – takže väčšiu odmenu by som im nemohol dať. Potom ich v nebi postavím pred seba a zasypem ich šípmi lásky a spokojnosti toľkokrát, koľkokrát ony vykonali *Hodiny môjho umučenia*; a ony budú zasypávať šípmi mňa. Aké to bude sladké očarenie pre všetkých blahoslavených!“ ...

6. septembra 1913, zväzok 11

HODINY UMUČENIA SÚ MODLITBY SAMOTNÉHO JEŽIŠA

Premýšľala som o *Hodinách umučenia*, ktoré boli teraz napísané, že sú bez akýchkoľvek odpustkov. Teda tí, ktorí ich konajú, nič nezískajú, zatiaľ čo existuje mnoho modlitieb obohatených mnohými odpustkami. Ako som uvažovala, môj vždy milý Ježiš, plný láskavosti, mi povedal: „Dcéra moja, modlitbami, ktoré sú vybavené odpustkami, sa získava len niečo, ale *Hodiny môjho umučenia*, ktoré sú mojimi modlitbami, mojimi odpustkami a všetkou láskou, pochádzajú z hĺbky môjho srdca. Azda si zabudla, koľkokrát som sa spojil s tebou, aby sme ich spoločne vykonali, a tresty som premenil na milosti po celej zemi? Preto je moja spokojnosť taká veľká, že namiesto odpustkov dávam duši plnosť lásky, ktorá obsahuje nevyčísliteľnú cenu nekonečnej hodnoty. Okrem toho, keď sa veci konajú z čistej lásky, moja láska

v nich nachádza svoje vyliatie a nie je zanedbateľné, že stvorenie dáva úľavu svojmu Stvoriteľovi a priechod jeho láske."

28. októbra 1914, zväzok 11

ÚČINNOSŤ TÝCHTO HODÍN ZÁVISÍ OD TOHO, ČI ICH DUŠA VYKONÁVA V SPOJENÍ S JEŽIŠOM A V JEHO VÔLI. AKO SI JEŽIŠ ŽELÁ, ABY DUŠE VYKONÁVALI HODINY UMUČENIA

Keď som pracovala na *Hodinách umučenia*, pomyslela som si: „Koľko obetí som musela priniesť, aby som napísala tieto požehnané *Hodiny umučenia*, najmä aby som dala na papier niektoré vnútorné úkony, ktoré prebehli len medzi mnou a Ježišom. Aká bude odmena, ktorú od neho dostanem?" A Ježiš mi dal počuť svoj nežný a sladký hlas hovoriac: „Dcéra moja, ako odmenu za *Hodiny môjho umučenia* ti za každé slovo, ktoré si napísala, dám bozk – dušu." Ja: „Láska moja, to je pre mňa; a čo dáš tým, ktorí ich budú konať?" Ježiš: „Ak ich budú konať spolu so mnou a mojou vlastnou vôľou, tiež im dám dušu za každé slovo, ktoré prednesú, pretože väčšia alebo menšia účinnosť *Hodín môjho umučenia* spočíva vo väčšom alebo menšom spojení, ktoré majú so mnou. Stvorenie, ktoré ich koná mojou vôľou, sa ukrýva v mojom chcení a ja s mojím chcením, ktoré pôsobí, môžem vytvoriť všetky dobrá, ktoré chcem, hoci len prostredníctvom jediného slova; a to za každý raz, keď ich bude konať."

Inokedy som sa Ježišovi sťažovala, že po toľkej námahe, ktorú som vynaložila na vytvorenie *Hodín umučenia*, bolo veľmi málo duší, ktoré ich vykonávali. A on: „Dcéra moja,

nelamentuj – keby bola čo len jedna, mala by si byť spokojná. Myslíš, že by som netrpel celé svoje umučenie, keby mala byť zachránená len jedna duša? To isté platí aj pre teba. Nikdy by sa nemalo zanedbať dobro preto, že ho málokto využíva; vždy je škodou pre tých, ktorí ho nevyužívajú. A tak ako moje utrpenie spôsobilo, že moja ľudská prirodzenosť získala zásluhy, akoby všetci boli spasení, hoci nie všetci sú spasení – pretože mojou vôľou bolo spasiť všetkých a ja som získal zásluhy podľa toho, čo som chcel, a nie podľa zisku, ktorý by mali čerpať stvorenia –, tak aj pre teba platí, že budeš odmenená podľa toho, či sa tvoja vôľa stotožnila s mojou vôľou, keď si chcela konať dobro všetkým; zatiaľ čo všetko zlo patrí takým, ktorí nerobia, čoho sú schopní. *Hodiny môjho umučenia* sú najvzácnejšie zo všetkých, pretože nie sú ničím iným ako opakovaním toho, čo som konal počas svojho smrteľného života a naďalej konám v Najsvätejšej sviatosti. Keď ich počúvam, počujem svoj vlastný hlas, svoje vlastné modlitby. A v duši, ktorá ich prednáša, vidím svoju vôľu, ktorá chce dobro pre všetkých a nápravu za všetkých, a cítim sa priťahovaný, aby som v nej prebýval a mohol robiť, čo robí ona. Ó, ako by som bol rád, keby čo len jedna jediná duša v každom meste vykonala *Hodiny môjho umučenia*! Tak by som sa počul v každom meste a moja spravodlivosť, veľmi rozhorčená v týchto časoch, by sa čiastočne uspokojila."

Dodávam, že jedného dňa som sa modlila *hodinu*, v ktorej nebeská Matka pochováva Ježiša, takže som ju nasledovala, aby som jej robila spoločnosť v jej trpkej opustenosti a aby som ju poľutovala. Nemala som vo zvyku konať túto *hodinu* vždy – len niekedy, a keď som sa rozhodovala, či ju konať teraz, požehnaný Ježiš, plný lásky a akoby prosiaci, mi

povedal: „Dcéra moja, nechcem, aby si ju zanedbala. Budeš ju robiť z lásky ku mne, na počesť mojej Matky. Vedz, že zakaždým, keď tak činíš, sa moja Matka cíti, akoby bola osobne na zemi, opakovala svoj život, a preto dostáva slávu a lásku, ktorú mi vtedy dala; i ja cítim, akoby moja Matka bola znova na zemi – jej materinskú nehu, jej lásku a všetku slávu, ktorú som od nej prijal. Preto ťa budem považovať za svoju matku." Potom ma objal a ja som počula, ako mi celkom ticho hovorí: „Moja mama, mama"; a šepkal mi všetko, čo sladká Matka v zmienenej *hodine* robila a trpela – a ja som ju napodobňovala. Odvtedy som túto hodinu s pomocou jeho milosti už nikdy nevynechala.

~

4. novembra 1914, zväzok 11

NOVÝ A NEPRETRŽITÝ SPÔSOB ROZJÍMANIA O UMUČENÍ

Vykonávala som *Hodiny umučenia* a Ježiš, plný radosti, mi povedal: „Keby si vedela, aké veľké potešenie cítim pri pohľade, ako opakuješ *Hodiny môjho umučenia* – stále dokola, znova a znova –, bola by si šťastná. Je pravda, že moji svätí rozjímali o mojom umučení a chápali, ako veľmi som trpel, rozplývali sa v slzách súcitu, až si pripadali strávení z lásky k mojim bolestiam; ale nie takýmto nepretržitým spôsobom a mnohonásobným opakovaním v tomto poradí. Preto môžem povedať, že si prvá, ktorá mi spôsobila potešenie také veľké a zvláštne, keď v sebe – hodinu za hodinou – stále podrobne rozjímaš o mojom živote a všetkom, čo som vytrpel. A tak mocne ma to priťahuje, že ti hodinu za hodinou dávam rovnaký pokrm a jem s tebou rovnaký pokrm, robiac,

čo robíš ty. Vedz však, že ťa hojne odmením novým svetlom a novými milosťami; dokonca aj po tvojej smrti vždy, keď duše na zemi budú konať *Hodiny môjho umučenia*, ťa v nebi oblečiem do vždy nového svetla a slávy."

12. júla 1918, zväzok 12

ÚČINKY JEŽIŠOVHO UMUČENIA

Modlila som sa za jednu zomierajúcu dušu s určitým strachom a obavami, keď prišiel môj milovaný Ježiš a pýtal sa: „Dcéra moja, prečo sa bojíš? Či nevieš, že za každé slovo o mojom umučení, za každú myšlienku, súcit, pokánie, spomienku na moje bolesti – toľko spôsobov komunikácie ako v elektrickom vedení sa otvára medzi mnou a dušou – sa duša stále zdobí mnohými rôznorodými krásami? Ona vykonala *Hodiny môjho umučenia* a ja ju teda prijmem ako dcéru môjho umučenia, odetú mojou krvou a ozdobenú mojimi ranami. Tento kvet vyrástol v tvojom srdci, preto ho požehnávam a vkladám do svojho srdca ako svoj najmilší kvet." A kým hovoril, z môjho srdca vyšiel kvet a vzlietol k Ježišovi.

Ako vykonať *Hodiny umučenia*

• **Jednou z metód** je meditácia jednu hodinu denne, ktorú si čítame sami, s rodinou alebo v spoločenstve. Týmto spôsobom by sa v priebehu viacerých dní modlilo dvadsaťštyri hodín umučenia, ktoré sa predsa nikdy nezastavia – ako ani život sa nikdy nezastaví...

• **Druhou metódou** by bolo vytvorenie 4-, 8-, 12- alebo aj 24-členných skupín, v ktorých by sa každý člen vážne zaviazal vykonať jednu z hodín v určenom čase, kým by sa hodina nezmenila. Skupina by pokryla všetky hodiny – ani jedna by sa nevynechala...

• **Tretím spôsobom** je vykonať aspoň jednu hodinu denne v čase, ktorý sa zhoduje s danou hodinou, ale v každom prípade sa tak oboznámiť s *Hodinami umučenia* a osvojiť si ich takým spôsobom, aby sme mohli v duši sledovať ich obsah počas celého dňa. Na tento účel je veľmi užitočné naučiť sa naspamäť postupnosť dvadsiatich štyroch hodín.

„Konať“ *hodinu umučenia* znamená pozorne ju čítať, rozjímať o nej, kontemplovať ju, urobiť ju svojím vlastným životom... Nielen spomínať na Ježišovo umučenie a súcitiť s ním, ale predovšetkým vstúpiť do božskej vôle, v ktorej je všetko prítomné a pôsobí, a zúčastniť sa na vnútorných skutkoch a utrpeniach nášho Pána, ktoré sú prítomné a pôsobia práve v tomto okamihu, aby sme v sebe opakovali jeho život, rástli do jeho podoby a na každého vylievali nekonečnú hodnotu, zásluhy a účinky jeho umučenia.

Veľmi dôležitý rozdiel, ktorý sme naznačili, vysvetľuje sám Ježiš: „Opakovať moje umučenie v skutku je u stvorenia iné, ako keď človek len súcitne myslí na moje bolesti. V prvom prípade ide o úkon môjho života, ktorý ma zastupuje, aby opakoval moje bolesti, a ja cítim, že sa mi vracajú účinky a hodnota božského života. Na druhej strane, keď si niekto s ľútosťou pripomenie moje bolesti, je to len spoločnosť stvorenia, ktorú cítim. Chceš vedieť, v kom môžem bolesti svojho umučenia opakovať v čine? V tom, kto má moju vôľu ako stredobod svojho života“ (24. októbra 1925, zv. 18).

Takto môžeme pochopiť, že *Hodiny umučenia* nie sú jednoduchým čítaním, ba ani pobožnosťou, ale formáciou života, vnútorného Ježišovho života, vďaka ktorej budeme deň za dňom čoraz viac pociťovať, že Ježiš je v nás.

Prípravná modlitba

Ó, môj Pane, Ježišu Kriste, kľačiac v tvojej božskej prítomnosti úpenlivo prosím tvoje srdce, aby mi doprialo bolestne rozjímať o dvadsiatich štyroch hodinách, počas ktorých si z lásky k nám vytrpel mnoho bolestí vo svojom najúctyhodnejšom tele i vo svojej najsvätejšej duši, a všetky si ich korunoval svojou smrťou na kríži. Teraz, keď idem rozjímať o *(povedzte ktorej)* hodine tvojho umučenia, ťa prosím, obdaruj ma svojou pomocou, milosťou, láskou, hlbokým súcitom s tvojimi mukami a pomôž mi do hĺbky im porozumieť.

Za tie hodiny, ktoré nebudem schopná premeditovať, ti ponúkam svoju túžbu urobiť to, svoju vôľu rozjímať o nich počas tých hodín dňa, keď to pre mňa nebude možné, pretože sa budem musieť venovať svojim povinnostiam alebo si budem musieť dopriať nočný odpočinok.

Prijmi, môj najláskavejší Pane, môj láskyplný úmysel a daj, aby priniesol mne samej i mnohým ďalším toľký úžitok, akoby som skutočne, nábožne uskutočnila všetko to, čo teraz túžim vykonať. Ďakujem ti, môj Ježišu, za to, že ma skrze modlitbu pozývaš k zjednoteniu s tebou. Aby som sa

ti ešte viac zapáčila, osvojujem si tvoje myšlienky, tvoj jazyk a tvoje srdce a ich prostredníctvom sa chcem vrúcne modliť, celkom sa rozplynúc v tvojej vôli a láske. Otváram svoju náruč, aby som ťa mohla mocne objať, kladiem si hlavu na tvoje srdce a vydávam sa na cestu modlitby.

Ďakovná modlitba

Môj najmilší Ježišu, pozval si ma, aby som ti robila spoločnosť v tejto hodine tvojho umučenia, a tak som prišla. Videla som, ako sa zmučený a ubolený modlíš a trpíš, odčiňujúc naše hriechy, ako tým najnežnejším a najjasnejším hlasom prosíš Otca o spásu duší. Usilovala som sa zotrvať pri tebe celú hodinu, a teraz, keď ťa musím kvôli svojim každodenným povinnostiam nechať samého, cítim, že ti musím vzdať vďaku a dobrorečenie. Ježišu, ďakujem ti tisíckrát a ešte tisíckrát viac, chválim ťa a dobrorečím ti za všetko to, čo si vykonal a pretrpel za mňa a za všetkých ľudí. Dobrorečenie a vďaka ti za každú kvapku krvi, ktorú si prelial, za každý tvoj nádych, úder srdca, krok, pohľad a za všetku horkosť, a urážky, ktoré si pre mňa znášal. Môj Ježišu, za toto všetko ťa túžim vyznačiť korunou vďaky a dobrorečenia. Ježišu, daj, aby sa celý môj život premenil na ustavičný tok vďaky a dobrorečenia, ktorý nasmeruje na mňa samú i na celý svet prúd tvojich milostí a požehnania. Ježišu, svojimi najsvätejšími rukami si ma pritisni na svoje srdce a poznač každú čiastočku mojej bytosti svojím požehnaním, aby zo mňa nevychádzalo nič iné než chválospev na tvoju lásku. Celkom sa

ti odovzdávam, aby som mohla nasledovať každý tvoj krok. Nepatrím už sebe, konaj vo mne ty sám. Odteraz ti celkom odovzdávam svoje myšlienky, aby som ťa mohla brániť pred tvojimi nepriateľmi; odovzdávam ti svoj dych, aby som ťa mohla sprevádzať a robiť ti spoločnosť; odovzdávam ti tlkot svojho srdca, aby som ti mohla neprestajne vyznávať lásku a prinášať ti zadosťučinenie za tých, ktorí ti svoju lásku odopierajú; odovzdávam ti každú jednu kvapku svojej krvi, aby som ti vynahradila všetko poníženie a prinavrátila ti česť a vážnosť, ktorú ti odopreli tvoji nepriatelia, a namiesto nej ťa zahrnuli urážkami, pľuvancami a zauchami; odovzdávam ti celý svoj život, aby sa stal tvojím strážcom.

Moja najľúbeznejšia láska, teraz sa musím ísť venovať svojim povinnostiam, ale aj pri nich naďalej zotrvám v tvojom srdci; desí ma pomyslenie na to, že by som sa od neho vzdialila. Ty ma však budeš mocne držať v náručí, lebo môžeš azda robiť inak? Údery našich sŕdc sa navzájom zladia a spoja sa v jedno, takže mi vlejú pravý život, lásku a dôverné, nerozlučné spojenie s tebou. Môj Ježiš, ak spozoruješ, že ti chcem uniknúť, rozochvej moje srdce, mocne si ma priviň na svoje srdce, obráť na mňa svoj pohľad a zasyp ma dažďom ohnivých šípov, aby som sa, zasiahnutá tvojou láskou, nechala vtiahnuť späť do spoločenstva s tebou.

Môj Ježišu, pobozkaj ma bozkom svojej božskej lásky, objím ma a požehnaj. Aj ja bozkávam tvoje najmilšie srdce a blažene spočívam v tebe.